

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در آیین گشایش بیستمین جشنواره بین‌المللی امام‌رضا(ع):

حاشیه‌سازی در مقابل خورشید امامت رضوی راه به جایی نمی‌برد

گروه فرهنگی / همزمان با برگزاری مراسم اختتامیه نوزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی امام‌رضا(ع) و افتتاحیه بیستمین دوره این جشنواره از جدیدترین نقاشی حسن روح‌الامین و قطعه موسیقایی حجت اشرف‌زاده به عنوان داور هنری فاخر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در حوزه هنر رضوی رونمایی شد. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار این رویداد فرهنگی را فرصت مغتنمی برای ابراز ارادت مشتاقان به ساحت اهل بیت(ع) خواند.

رونمایی از اثر فاخر هنر رضوی
آن طور که در بخشی از گزارش روابط عمومی وزارت ارشاد آمده، محمد مهدی اسماعیلی در آیین پایانی نوزدهمین جشنواره بین‌المللی امام‌رضا(ع) و گشایش بیستمین دوره این جشنواره که با حضور وزیر فرهنگ و گردشگری عراق در حرم رضوی برگزار شد با اشاره به ارادت ویژه اهالی

وی در ادامه حاشیه‌سازی در مقابل خورشید درخشان امامت رضوی را مسیری بیراهه دانست و تأکید کرد: «با حاشیه‌سازی‌های بیراهه نمی‌توان در برابر تشعشع نورانیت، ایجاد اختلال کرد.» وی با تأکید بر اینکه افتخار مردم عزیزمان خدمت به ساحت مقدس رضوی است، افزود: «امروز وجود امام‌رضا(ع) منشأ تمام برکات در جامعه اسلامی است؛ شاید در کنار هجرت پیامبر گرامی عظیم‌الشان(ص) بزرگ‌ترین هجرت تمدن‌ساز، هجرت امام‌علی‌بن‌موسی‌الرضا(ع) از مدینه به مرو است. امام‌رضا(ع) در هجرت‌شان نهضت بزرگ علمی و تمدنی را بنیان نهند؛ همه آثار فاخر علمی، هنری و فرهنگی در جهان اسلام، مربوط به دوران ایشان است.»

در آیین نکوداشت یدالله کابلی خوانساری با عنوان «سماح در سماع» مطرح شد

خوشنویسان چهره‌زبان فارسی را زیبا کردند

مراسم رونمایی از رباعیات خیام استاد یدالله کابلی

هنر خوشنویسی ایران کرده است. در آثار استاد کابلی، حرکت را می‌بینیم که این حرکت با علم و آگاهی است. نیاز است از استاد کابلی به شایستگی قدردانی شود و تمام جوانان این هنرمند از زشمند را بشناسند.»

امروز تجلیل از هنر خوشنویسی است
یدالله کابلی نیز در این مراسم نکوداشت، گفت: «امروز تجلیل از هنر خوشنویسی، به‌عنوان یک هنر معنوی و معنایی است که نقش بسیار عمده‌ای در ستایش کلام بزرگان و انبیا و سخن و تعالی روح بزرگان سرزمین ما داشته و خدمات بی‌بدیل و شایسته‌ای را ارائه کرده است.»
وی افزود: «هنر خوشنویسی با تاریخی بیش از هزارسال، نقش بسیار مهمی در علم و معرفت عهددار بوده است. با نقش آفرینی سرفقه‌های هنر خوشنویسی، گنجینه‌های عظیمی از معارف سرزمین‌مان در زیباترین قالب‌ها عرضه شده و به آن اعتبار بخشیده است.» در ادامه این مراسم با حضور استادان غلامحسین امیرخانی و علی نصیریان، پوراحمدی مدیرعامل صندوق اعتباری هنر و مدیران صندوق شهر خوانسار از پنج دهه تلاش استاد یدالله کابلی خوانساری، تجلیل و قدردانی شد. در این مراسم لوح تقدیری از سوی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به استاد یدالله کابلی خوانساری اهدا شد.
استاد کابلی نیز یکی از آثارشان را به استاد نصیریان و همچنین یک اثرشان را به پوراحمدی مدیرعامل صندوق اعتباری هنر، تقدیم کردند.
در پایان این مراسم از کتاب رباعیات خیام استاد یدالله کابلی خوانساری، رونمایی شد.

معدودی که ادعاهای واهی را درباره انگ انگیزه شدن مردم نسبت به مسائل دینی مطرح می‌کنند با چشمانی باز استقبال پرشور اقشار مختلف جامعه را از جشنواره‌ها و رویدادهای فرهنگی و هنری نظاره گر باشند، همچنین بازدید بیش از یک میلیون و دوست هزار بازدیدکننده از نمایشگاه قرآن و بازدید بیش از چهار میلیون نفری از نمایشگاه کتاب تهران مواردی نیست که بنوان براحتی از آن چشم پوشی کرد.»

ماندگاری هنر و خالق اثر در پی خدمت به اهل بیت
به گفته اسماعیلی، سنت حسنه خدمت به آستان اهل بیت(ع) به ماندگاری نام هنرمند و جاوداتی اثرش در تاریخ منجر خواهد شد زیرا هر اثر هنری که به محبت امام معصوم گره بخورد بدون شک جاودانه می‌شود.

گروه فرهنگی / آیین نکوداشت چهره ماندگار خوشنویسی ایران یدالله کابلی خوانساری با عنوان «سماح در سماع» روز شنبه ۲۱ خرداد ماه با حضور اهالی فرهنگ و هنر، سیدمجید پوراحمدی مشاور وزیر فرهنگ و مدیرعامل صندوق اعتباری هنر و مسئولان و مدیران شهر خوانسار در فرهنگسرای «خانواده» این شهر برگزار شد.

سیدمجید پوراحمدی، مشاور وزیر و مدیرعامل صندوق اعتباری هنر در این مراسم نکوداشت، گفت: «در جمع ما استادان و نامداران و نام‌آوران برجسته‌ای هستند که قله‌های بزرگ فرهنگ و هنر ایران اسلامی اند و تجمع‌شان در یک شهرستان بندرت اتفاق می‌افتد.» او یادآور شد: «مردم خوانسار، مردمی بسیار با فرهنگ، با اصالت، هنردوست و انسان‌دوست، هستند. این شهر به کتابت و خوشنویسی معروف است و نامداران بزرگی از این خاک برآمده‌اند.»

پوراحمدی، تصریح کرد: «شهر خوانسار را به‌عنوان اولین شهر سفر «هفت بحر هنر» انتخاب کردیم و این برنامه را در شهرهای دیگر که ویژگی‌هایی فرهنگی و هنری خاصی دارند، همراه با تجلیل مفاخر و نامداران آن شهر، اجرا خواهیم کرد.»

■ به جای مونولوگ باید شاهد رد و بدل عقاید بین انسان‌ها باشیم
علی نصیریان نیز در این مراسم با بیان اینکه تجلیل و تکریم هنرمندان امری بسیار شایسته و درست است، گفت: «همانقدر که جامعه به سرپناه، نان و آب نیاز دارد به فرهنگ هم نیاز دارد. فرهنگ روح و جان ملت را تغذیه می‌کند و مطرح‌کننده مسائل انسانی است. انسان با همه ضعف‌ها و قوت‌هایش روی صحنه تئاتر جراحی درونی می‌شود و مردمی که این صحنه نمایش را به تماشا می‌نشینند، عبرت می‌گیرند و به قول ارسطو تزکیه می‌شوند.»
او اظهار داشت: «سخن و گفت‌وگو موجب پیشرفت و ارتباط انسان‌ها می‌شود و تئاتر سخن و بیان است. همچنین سخن، اندیشه‌های متفاوتی را ایجاد می‌کند. بنابراین گفت‌وگو بسیار مهم است و به جای مونولوگ باید شاهد رد و بدل عقاید بین انسان‌ها باشیم.»
این هنرمند سینما و تئاتر در ادامه با اشاره به اجرای برنامه سفر «هفت بحر هنر» تصریح کرد: «این برنامه که به همت صندوق هنر برگزار شده است، فرصتی فراهم کرده است تا ما هنرمندان یکدیگر را بشناسیم و با یکدیگر گفت‌وگو کنیم. ترقی و پیشرفت در گفت‌وگو است و یک سوبه جلو رفتن فایده‌ای ندارد.»
نصیریان با قدردانی و تشکر از صندوق اعتباری هنری برای اجرای این سفر و برگزاری مراسم تجلیل

کتاب خودنمایی می‌کند طنز تلخ نهفته در آن است. ترابی در این باره نیز می‌گوید: «داستان رمان موضوعی تکان‌دهنده است و ما مدام شاهد تلاطم روحی پدر و مادر شخصیت اصلی و ناظر دردی هستیم که آنان از این فقدان می‌کشند. با این حال زبان طنز و نگاه تیزبین پسر خانواده و نکاتی که گاهی یادآور می‌شود، جورا تلطیف می‌کند و این اثر را که به «مرگ» پرداخته، به «زندگی» نزدیک می‌کند. در واقع این با عشق، به شکلی تازه به کمک انسان خسته و درمانده می‌آید.»

■ تجربه‌ای برآمده از واقعیت
این مترجم همچنین درباره «میشل رُستن» نویسنده کتاب «با مرگ من زندگی کن» هم تصریح می‌کند: «نویسنده این کتاب وقتی به یکباره روشی جدید، درگیر عمیق‌ترین تکانه‌های راتسل می‌نماید، حتی نمایش‌هایی که روی می‌برند، با اینکه دلمشغولی اصلی آنها نمایش و تئاتر بود. او دیگر نتوانست به زندگی بازگردد تا اینکه حدوداً شش ماه بعد از این اتفاق تلخ، شروع به نوشتن این رمان می‌کند و اسم آن را هم «پسر» می‌گذارد. اسم اصلی کتاب، «پسر» است.» ترابی درباره چرایی تغییر عنوان کتاب در ترجمه فارسی آن می‌گوید: «پس از ترجمه کتاب و گفت‌وگوهایی که با ناشر، پیرامون چاپ و پخش و مخاطب داشتیم، تصمیم به تغییر اسم آن گرفتیم. بگذارید باز هم شرایطی که سبب تألیف این رمان شد اشاره‌ای شود. رُستن در حین نوشتن آن، خودش به این واقعیت رسید که با دردناک‌ترین دردها هم می‌شود ناله سردا یا با ترحم طلبیدن برای بدبختی‌های دنیا زندگی کرد. به قول خود رُستن، هر کسی باید خودش راه آرام شدنش را پیدا کند. برای او نوشتن این کتاب، تسکین‌بخش بود. این درسی برای همه ما به شمار می‌آید.»

ترابی با اشاره به اینکه خود او نیز تجربه‌ای از چنین فقدان‌هایی داشته، ادامه می‌دهد: «از اولین تجربه‌های من از مرگ، شنیدن خبر فوت یکی از همکلاسی‌های دوره دبستانم بود که در دبستان همکلاسی بودیم اما دبیرستان‌مان جدا شد. ۱۴-۱۳ سالم بود که شنیدم دوستم بر اثر خودکاف در جاده فوت کرده. تصویری که از آن دختر در ذهن داشتم و هنوز دارم، این بود که همیشه می‌خندید و من در آن سن و سال کم، تا مدت‌ها به این فکر می‌کردم که آن خنده و صورت حالا کجاست!»
او در پایان می‌گوید: «همه ما تجربه فوت و فقدان عزیزری را در میان دوستان یا افراد خانواده و فامیل‌مان داریم. مرگ و زندگی در هم تنیده شده است. انسان با اینکه این واقعیت را می‌داند اما باز هم با مرگ نزدیکان و اطرافیان سخت‌کنار می‌آید که البته طبیعی است. ما آدم‌ها دوست داریم افراد نزدیک و خوب اطراف‌مان تا همیشه باشند و این «نیست شدن»، این «رفتن برای همیشه»، مثل یک حفره در دل و روح باقی می‌ماند.»

محسن میرزایی، استاد پیشکسوت روزنامه نگاری و تبلیغات درگذشت

گروه فرهنگی / محسن میرزایی از پیشکسوتان عرصه‌های کتاب، مطبوعات و تبلیغات در سن ۹۰ سالگی با زندگی وداع گفت. این روزنامه‌نگار و تاریخ‌نگار ایرانی سال ۱۳۱۱ در زنجان متولد شد، وی از جمله نخستین دانش‌آموختگان دوره روزنامه‌نگاری بود که در رشته زبان و ادبیات فارسی نیز تحصیل کرده بود. البته تحصیلات دانشگاهی زندیاد میرزایی تنها به رشته‌های روزنامه‌نگاری و ادبیات محدود نمی‌شد، او در واشنگتن در رشته‌های مرتبط با حوزه تبلیغات نیز تحصیل کرده بود. ایسنا درباره زنده‌یاد میرزایی به نقل از رضا قوی فکر، روزنامه‌نگار با سابقه و دبیر انجمن پیشکسوتان مطبوعات نوشته: «سال ۱۳۳۵ و قبل از راه‌اندازی دانشکده روزنامه‌نگاری، روزنامه کیهان دوره یک ساله آموزش روزنامه‌نگاری را برای حدود ۲۰ نفر برگزار کرد. محسن میرزایی و برخی دیگر از روزنامه‌نگاران با سابقه کشورمان در این دوره شرکت کردند. در حقیقت آنان در زمره نخستین افرادی قرار می‌گیرند که روزنامه‌نگاری را به صورت آکادمیک فرا گرفتند.» از نقل قول قوی فکر که

کشورمان می‌دانند، آنچنان که بسیاری از روزنامه‌نگاران مطرح ایران و اساتید علوم ارتباطات و تبلیغات در زمره شاگردان وی هستند. همان‌طور که اشاره شد از این استاد و پیشکسوت مطبوعات و تبلیغات کتاب‌های متعددی به یادگار مانده، ۲۰۰ سال تبلیغات فارسی زبان، «با ایران چه‌ها که نکردند»، «کتاب تاریخچه بریگاد و دیویزیون قزاق»، «تاریخ افشاریه» و «همدردان ناهمگون» عنوان برخی از این کتاب‌هاست.

قدردانی از کارگردان شهیر
جشنواره لوکارتو ۲۰۲۲ با اهدای جایزه یک عمر فعالیت هنری از کوستا گاوراس، کارگردان یونانی تیار فرانسوی قدردانی می‌کند. کوستا گاوراس کارگردان شهیر فیلم‌هایی چون «زده» و «حکومت نظامی» امسال با جایزه یک عمر فعالیت هنری جشنواره لوکارتو تجلیل می‌شود و دو فیلم از فیلم‌های اولیه این کارگردان برنده اسکار شامل «حادثه‌ای در ترن» و «گروه حمله» در این جشنواره نمایش داده می‌شوند. این کارگردان افسانه‌ای که برای ساخت فیلم‌های سیاسی چون «زده» و «گمشده» شهرت دارد نزدیک به ۶۰ سال است که فیلم‌های سیاسی اجتماعی ساخته ۱۱ اکتوبر (۲۰ مرداد) در هفتاد و پنجمین دوره این جشنواره سوئیس جایزه‌اش را دریافت می‌کند. جدیدترین فیلم کوستا گاوراس «بزرگان در اتاق» که سال ۲۰۱۹ برای اولین بار در جشنواره فیلم ونیز به نمایش درآمد، درباره این است که چگونه اتحادیه اروپا پس از فروپاشی مالی سال ۲۰۰۹-۲۰۰۸ یک برنامه ریزانه اقتصادی و حشیانه را به یونان تحمیل کرد. مدیر هنری جشنواره فیلم لوکارتو از گاوراس به‌عنوان جایزه یاد کرد که بیش از هر کس دیگری تاریخ قرن بیستم را در فیلم‌هایش واکاوی کرده بدون اینکه هرگز آید نولوژی‌ها روی برداشت‌هایش تأثیر گذاشته باشند. کوستا گاوراس ۸۹ ساله که برای دریافت جایزه‌اش در لوکارتو خواهد بود ۱۲ اکتوبر در یک کارگاه گفت‌وگوی تخصصی سینمایی شرکت می‌کند. **امهر**

اعلام نحوه اجرای نمایش در مجموعه تئاتر شهر
گروه فرهنگی / مدیریت تئاتر شهر روز شنبه بیست و یکم خرداد ماه پیرامون نحوه دریافت آثار نمایشی متقاضی اجرا در تالارهای مختلف این مجموعه اطلاع‌یایی منتشر کرد. به گزارش «ایران»، به نقل از روابط عمومی تئاتر شهر در متن این اطلاعیه آمده است: هنرمندان فریخته‌ها و ارجمندی که متقاضی ارسال اثر در بخش «آثار حرفه‌ای» هستند می‌توانند از تاریخ انتشار اطلاعیه شماره ۲ تا پایان روز دوشنبه ۳۰ خرداد ماه فرم تقاضای اجرای نمایش در مجموعه تئاتر شهر به همراه «متن کامل نمایشنامه»، مورد نظر خود را مشخصاً قالب فایل PDF به پست الکترونیکی بخش دریافت آثار مجموعه‌ای آدرس city.theater.present@gmail.com ارسال کنند. آن دسته از هنرمندان عزیز که متقاضی حضور در بخش «آثار متقاضی اولین اجرا در مجموعه تئاتر شهر» هستند، می‌بایست در ابتدا فرم تقاضای اجرای نمایش را تکمیل کنند و سپس با مراجعه حضوری به «کتابخانه مرکز اسناد هنرهای نمایشی مجموعه تئاتر شهر» که از ساعت ۹ صبح ۱۹ بعد از ظهر (غیر از ایام تعطیل) پذیرای مراجعان محترم است، فرم تقاضای اجرای نمایش و فیلم اثر خود را نیز تحویل دهند. لازم به توضیح است در صورت آماده‌نبودن فیلم نمایش مورد نظر، در شرایط خاص، به تشخیص مدیریت، هماهنگی‌های لازم جهت باربینی حضوری اثر نمایشی انجام خواهد شد. به منظور صرفه‌جویی در زمان و پرهیز از بی‌نظمی‌های احتمالی «فرم تقاضای اجرای نمایش در مجموعه تئاتر شهر» در هر دو بخش «آثار حرفه‌ای» و «آثار متقاضی اولین اجرا»، از طریق سامانه اینترنتی مجموعه تئاتر شهر به آدرس www.city.theater.ir قابل دریافت است. شایان ذکر است به دلیل سرعت بخشیدن به فرایند انتخاب و پرهیز از بهانه‌های احتمالی زمان دریافت و پذیرش آثار به هیچ‌وجه تمدید نخواهد شد.

نقاشی «داوینچی» در راه فرانسه
«سنت جرژم در بیابان»، نقاشی ناتمام «داوینچی» به فرانسه می‌رود. قرار شده این نقاشی به مدت ۱۰۰ روز در آخرین محل زندگی «لئوناردو داوینچی» به نمایش گذاشته شود.
وقتی «داوینچی» سال ۱۵۱۶ با پادشاه فرانسه سوگند وفاداری یاد کرد و دعوت فرانسوا اول را برای زندگی در فرانسه پذیرفت، سه تابلو از مشهورترین آثار خود شامل «سنت جان باپتیست»، «باکره و کودک با سنت آن» و مشهورترین نقاشی‌اش «مونا لیزا» را نیز با خود به فرانسه برد که هر سه نقاشی هم اکنون در موزه لوور پاریس نگهداری می‌شوند. این حال، برخی از کارشناسان آثار «لئوناردو داوینچی» عنوان کرده‌اند که ممکن است او نقاشی دیگری را به فرانسه برده باشد. نقاشی ناتمام که «داوینچی» مجدداً روی آن کار کرد و آن را نیمه‌پوشیده اما آنکه بیش از ۳۰ سال آن را در نزدیکی خود نگه داشت، هرگز تکمیل نشد. نقاشی «سنت جرژم در بیابان» که لئوناردو در دهه ۱۴۸۰ شروع به کار کرد، به ندرت خانه دائمی خود را موزه‌های واتیکان ترک می‌کند. اما امروز در نتیجه یک قرارداد به نمایش گذاشته شده است. **ایسنا**